

El crit de Pilar Rahola pels cristians perseguits

Dc, 21/03/2018 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra-CR) “La persecució d’una persona per les seves creences és un tema de drets humans, no de religió”. Aquesta és la preocupació que ha portat a la periodista **Pilar Rahola** a escriure *S.O.S. Cristians. La persecució dels cristians en el món d’avui, una realitat silenciada*. En la presentació que s’ha fet aquest dimecres a la premsa ha explicat que precisament per això “aquest llibre no l’havia de fer un no cristià”.

El llibre documenta com milions de persones al món no poden practicar la seva fe i denuncia com “és un tema que a occident es viu amb total indiferència”. Rahola ja ha publicat diversos llibres contra el fonamentalisme islàmic. Però la recerca que ara publica trenca el tòpic que els cristians només moren sota el Daesh. El mapa de la persecució religiosa és molt més ampli. De fet, “el país més perillós pels cristians és Corea del Nord: és pitjor ser cristià a Corea del Nord que a l’Iraq”. L’Índia o Pakistan també encapçalen aquesta llista negra.

A més del silenci sobre aquesta realitat, el més greu que denuncia Rahola és que la majoria de vegades la violència que pateixen els cristians es fa sota la protecció de les lleis. “Països de l’ONU tenen lleis cristianofòbiques que porten fins i tot a la mort”, i això no només passa al món islàmic. La pregunta que no ens fem és “com pot ser que el dret de creença sigui perseguit legalment”.

Silenci mediàtic

Un dels referents que va portar Rahola cap a aquest drama silenciats és l’historiador **Andrea Riccardi**, fundador de la comunitat de Sant’Egidio. El llibre inclou una entrevista amb ell. El 2001, amb *El segle dels màrtirs* Riccardi ja va [demostrar](#) que el segle XX va ser l’etapa històrica en la qual els cristians van ser més perseguits i van tenir més màrtirs. Avui, el papa **Francesc** ha afirmat diverses vegades que “estem davant la més gran persecució de la història”. I “l’exercit dels missioners catòlics” també és uns dels fronts de denúncia permanent. Però en

desenvolupar el llibre, Rahola s'ha trobat que els àmbits en el que s'ha seguit més aquest tema han estat les comunitats evangèliques i el món anglosaxó. I també la pregunta és perquè quan “el poder religiós fa un crit, el relat polític i mediàtic no el recull”.

Rahola ha apuntat algunes de les causes que poden explicar el silenci sobre aquest drama en les societats orientals. Les comunitats cristianes perseguides pertanyen principalment a les tradicions orientals molt antigues, de sectors molt pobres i marginats per la seva societat. Un exemple és Betlem, el bressol del cristianisme, on en pocs anys no quedaran cristians.

Catòlics a l'armari

Al món occidental, el cristianisme oriental és exòtic i desconegut, i “el que és exòtic és estrany i, per tant, llunyà”. Alhora el nostre entorn equipara encara religió i poder. Segons Rahola, el problema és que mentre pels sectors més conservadors aquest cristianisme “no és el del poder” que busca la dreta, el món progressista no pot entendre “com a víctimes persones que pertanyen a la religió del poder”.

Una altra de les causes del silenci Rahola el veu en “la cristianofòbia del pensament políticament correcte”. No és el tema central del llibre, però també hi reflexiona perquè creu que “a Catalunya hi ha una tornada a l'armari dels cristians: la correcció política és molt forta”. Per Rahola, “que la religió se senti condicionada en el nostre país té un punt de societat insana”.

Com exemple ha posat la polèmica per les paraules del bisbe Xavier Novell sobre la homosexualitat que “no eren declaracions d'odi i va patir una persecució”. En canvi, el polèmic poema Mare Nostra, tot i ofendre a molts cristians, va ser defensat en nom de la llibertat d'expressió. “No estic d'acord amb cap dels dos”, ha remarcat. Però alhora no pot ser “eivar al cels la poetessa i enviar Novell als inferns”.

El cas Malala del cristianisme

En la presentació Pilar Rahola ha posat com a exemple de casos que no han tingut prou repercussió i a Catalunya la situació d'Asia Bibi, cristiana pakistani que porta quatre anys en el corredor de mort condemnada per blasfèmia. Un dels molts casos de persecució religiosa emparada per l'ordenament jurídic del país. És el “cas Malala del cristianisme”. I no som prou conscients que “cada vegada que posem el focus sobre Asia Bibi li allarguem la vida”. Un tema de drets humans.

S.O.S. cristians, [editat](#) per Columna, es presentarà públicament el dijous 5 d'abril en un acte a Santa Maria del Mar de Barcelona amb el cardenal **Joan Josep Omella** i el periodista **Josep Cuní**. [Nota: l'acte finalment s'ha posposat al dimarts 10 d'abril]